

mende. Ændringsforslagene Nr. 1 og 5 angaa Adoptivbørn, som herved blive stilledede i samme Stilling, som de nu have.

Ændringsforslag Nr. 2 gaar ud paa at klargøre, at Legater og Døds-gaver ogsaa falde ind under Bestemmelsen i § 3. Bestemmelsen er jo sat ind, for at smaa Arvelodder til Tyende eller lignende kunne blive undtagne fra Bestemmelserne, og det har jo været Meningen, at Legater og Døds-gaver skulde falde ind derunder.

Ændringsforslagene Nr. 3, 7, 8, 9 og 16 referere sig til Undladelsen af at bringe Gaver ind under Lovens Bestemmelser, men tjene i øvrigt kun til yderligere Klar-gørelse.

Ændringsforslagene Nr. 10 og 11 ere rene Redaktionsændringer. Ændringsfor-slag Nr. 12 angaar Opgørelsen af Boer. Det vil sikkert ofte vise sig, at det ikke lader sig gøre at tilendebringe den indenfor de Friste, der vare satte i Lovfor-slaget. Ændringen gaar altsaa ud paa at indføre en anden Ordning, og jeg tilraader denne. Jeg tvivler ikke om, at da de vedkommende stadig væk skulle henvende sig til Skifteretten og ligeledes hos dem, der skulle arve, om Udsættelse, ville de nok være interesserede i at faa Opgørelsen endt saa hurtigt som muligt. Den her op-stillede Fordring er derfor vistnok meget rigtig. I Ændringsforslag Nr. 13 foreslaas det at indskyde „summarisk“ foran „For-tegnelse“ og i Ændringsforslag Nr. 15 at indskyde „summarisk“ foran „Opgørelse“. Det kan jo ikke være Meningen, at For-tegnelsen skal være udtømmende, at enhver Stol og ethvert Bord, kort sagt enhver Smaa-ting, skal anføres deri. En summarisk For-tegnelse vil derfor være tilstrækkelig. Men for at være sikker paa, at den ikke bliver saa summarisk, at den ikke faar noget at betyde, er det i Ændringsforslag Nr. 14 foreslaaet, at Formen for Opgørelsen skal *fastsættes*, altsaa ikke alene udfærdiges, af Finansministeren. I Ændringsforslag Nr. 17 er man gaaet tilbage til den oprinde-lige Bestemmelse, at Forseelser overfor denne Lov behandles som kriminelle Sager. Det er den samme Bestemmelse, som man har i Indkomstskatteloven, og den vil ogsaa passe bedre, hvis Retsreformen bliver vedtagen. Disse Ændringer tiltræder Ud-valget, og jeg kan anbefale dem til Ved-tagelse.

Endelig er der Ændringsforslag under Nr. 4, som jeg har tilladt mig at stille. Det angaar Spørgsmaalet om Livsforsik-ringer. Et Ændringsforslag herom blev taget tilbage ved anden Behandling, og

Udvalget har overvejet Spørgsmaalet med Ministeren mellem anden og tredje Be-handling. Jeg mener, at der nu er fundet en Form, som i alle Tilfælde vil give no-gen Lettelse. Det bestemmes, at „af For-sikringer, tegnede til Fordel for efterlevende Ægtefælle, beregnes Afgiften kun, naar Forsikringens samlede Beløb — for Liv-renters Vedkommende kapitaliseret efter § 20 — overstiger 3,000 Kr.“ Jeg mener, at man der dog er kommen et Stykke fremad ad den Vej, der var bebudet, idet man har fritaget de smaa Livsforsikringer fra at falde ind under disse Bestemmelser. Jeg haaber, at den højtærede Minister vil kunne slutte sig hertil, og at Bestemmel-sen vil kunne samle et Flertal her, lige-som Tilfældet har været i Udvalget. Her-med skal jeg anbefale de omtalte Ændrings-forslag til Vedtagelse.

Piper: Som det fremgaar af Æn-dringsforslagslisten, har Mindretallet kun-net gaa sammen med Flertallet om de fleste af de stillede Ændringsforslag. Til-bage staar kun Ændringsforslag Nr. 6, der er stillet af Mindretallet, og det er i An-ledning af dette Forslag, at jeg gerne vil tillade mig at gøre nogle Bemærkninger. Det er stillet til § 14, 3die Stykke, der i sin ny Affattelse lyder saaledes: „Er Boet paa anden Maade forringet med mere end Halvdelen af Formuen, blive tillige de Forstrækninger og Gaver, som den efterlevende Ægtefælle maatte have ydet sine eller den førstafdødes Arvinger af Fælles-boet, at medregne til den efterladte For-mue, men dog ikke i videre Omfang end op til Halvdelen af, hvad Boet androg ved den førstafdødes Død.“ Denne Bestem-melse kan jo medføre, at Arvingerne komme til at betale Arveafgift, skønt de, i det Øjeblik Arven falder, ikke faa noget som helst udbetalt. Det Tilfælde kan meget vel indtræde, hvad der allerede blev paavist ved anden Behandling af det ærede 2det Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen), at et Bo kan blive i høj Grad forringet efter den førstafdøde Ægtefælles Bortgang, det kan endog være ganske sat til i Mellemtiden ved indtrædende Begiven-heder, saaledes at der i Virkeligheden ingen Arv er, men alligevel skal Arvtageren hæfte for Arveafgiften. Dette er i høj Grad ubilligt. Tillige er Ordet „Gaver“ af en saa ubestemt og ubegrænset Række-vidde, at vi ikke mene, at det bør findes i denne Bestemmelse. Det kan være store Gaver og smaa Gaver, men som det staar her, ville Statens Tjenere være berettigede